

ψικίτερον δὲ (μετὰ τὰ 1810)¹ φαίνεται συστάσσεις Ἑλληνικὴ Σχολὴ μετὰ βιβλιοθήκης, διατηρουμένη (1820)² καὶ ἐφεξῆς μέχρι τοῦ νῦν. Αὐτόθι πλὴν ἄλλων διέτριβον ἐμπορευόμενοι καὶ οἱ λόγιοι Κυριακὸς καὶ Ἐμμανουὴλ Καπετανάκας (1810), καταγινόμενοι καὶ εἰς τὴν μελέτην καὶ ἔκδοσιν βιβλίων ὡφελίμων εἰς τὸ Ἐθνος³, οἱ ἀδελφοὶ Δημήτριος καὶ Πέτρος οἱ Δαρθάρεις (1800)⁴, καὶ πλεῖστοι ἕτεροι. Αὐτόθι ἔξεδίδοτο καὶ ἡ πλείστου λόγου ἀξία φιλολογικὴ Ἐφημερὶς δ «Λόγιος Ἐρμῆς» (1811—21)⁵.

Ἐν Λιβύρῳ τῆς Τοσκάνης ἐν Ἰταλίᾳ, ἔνθα χάριν ἐμπορίας ἀποκατέστησαν Ἑλληνες, συνέστη Σχολὴ Ἑλληνικὴ, ὑφισταμένη τῷ 1807, ἵ; προϊστάτο δ λόγιος συγγραφεὺς Ἰστορίας καὶ Ἀρχαιολογίας Γρηγόριος δ Παλιούριτης ἐξ Ἡπείρου (1807—1815), διατηρθεῖσα καὶ ἐξ ὑστερον⁶.

Καὶ ἐν Πέστη τῆς Οὐγγαρίας ὑπῆρχε Σχολὴ Ἑλληνικὴ τῷ 1815⁷.

Καὶ ἐν Νεοφύτῳ τῆς Οὐγγαρίας ὑπὸ τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων διετηρεῖτο Ἑλληνικὴ Σχολὴ τῷ 1806, ἵ; προϊστάτο Ἄνθιμος Ἰεροδιάκονος δ Τρικκεύς, λόγιος⁸.

Καὶ ἐν Ζέμορῃ τῆς αὐτῆς τῷ 1816 ὑπῆρχε Σχολὴ Ἑλληνικὴ, ἵ; προϊστάτο Γεώργιος δ Ζαχαριάδης, διατηρουμένη καὶ μέχρι τοῦ νῦν⁹.

Οὗτος δὲ οἱ Ἑλληνες περὶ τὰ τέλη τῆς ΙH' Ἐκκτονταετηρίδος καὶ τοῦ κατ' ἴνδιας πλοοῦ κατεθάρρησαν, τῆς προγονικῆς; γλώσσης τὴν λήθην δεδιότες, ἐτήρουν, ὡς αἱ Ἐστιάδες τὸ ιερὸν πῦρ, διδασκάλους τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν τε Καλκούτῃ, ἔνθα πρὸ

(1) Τῷ 1810 Γεώργιος δ Βενδότης ἔξεδώκε «Παραινέσσεις πρὸς τοὺς ἐν Βιέννῃ φιλογενεῖς Ἑλληνας εἰς σύστασιν Σχολῆς Ἑλληνικῆς ἐν Βιέννῃ. ἐκ τῆς τυπογραφίας Γ. Βενδώτου 1810.» (Βρετοῦ Β'. 157 ἀρ. 460.)

(2) Βρετοῦ Α', 106.

(3) Βρετοῦ Β', 270.

(4) «Ορα ἀντ. σελ. 60. (τὰ ἐν Κλεισούρᾳ τῆς Μακεδονίας).»

(5) Βρετοῦ Β', 159—(ἀρ. 473.)

(6) Βρετοῦ Β', 145. (ἀρ. 415.) 179. (ἀρ. 553). 314.

(7) Βρετοῦ Β', 178 ἀρ. 543.

(8) Βρετοῦ Β', 142. 317.

(9) Βρετοῦ Β', 181.

